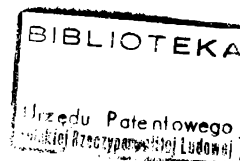

31 marca 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

A612 11/00

Nr 5318.

Kl. 30 i 7.

„Allchemin“ Allgemeine Chemische Industrie A. G.

(Wiedeń, Austria)

i Richard Lichtenstern

(Wiedeń, Austria).

Sposób nasycania niebrukowanych dróg.

Zgłoszono 17 lipca 1925 r.

Udzielono 7 lipca 1926 r.

Pierwszeństwo: 7 sierpnia 1924 r. (Austria).

Wszelkie środki proponowane do zapobieżenia wytwarzaniu się kurzu na drogach lub mające na celu zmniejszenie jego ilości zapomocą stosowania czynników wiążących kurz nie miały dotąd powodzenia. Wadliwe działanie używanych dotychczas tego rodzaju czynników tłumaczy się tem, że używane do tego celu produkty olejowe, jako to destylat oleju skalnego, pozostałości destylacji węgla kamiennego lub lignitu wsiąkały po jakimś czasie w grunt drogowy, powierzchnia wysychała i przybierała stan pierwotny.

Celem niniejszego wynalazku było wytworzenie trwałej nierozpuszczalnej i nieprzenikliwej warstwy, któraby zapobiec

mogła przesiąkaniu oleju, i wtedy tylko powstawanie kurzu mogłoby być wstrzymane nie tylko na czas krótki.

W myśl niniejszego wynalazku da się to osiągnąć przez związanie obfitej ilości wapna, jaka się zazwyczaj znajduje w materiałach używanych do budowy dróg, przez wytworzenie wapiennego mydła; łatwo udaje się więc w prosty sposób zaopatrzyć powierzchnie dróg w warstwę nieprzenikalną. Każdy zawierający olej produkt, użyty jako czynnik wiążący kurz na powierzchni jezdni, na długo usuwa z niej kurz.

Wytwarzanie mydła wapiennego odbywa się przez połączenie mydła sodowego

lub potasowego z tlenkiem lub węglanem wapnia, które znajdują się w kurzu. Najbardziej do tego celu nadają się odpadki naftowych mydeł, powstające przy destylacji oleju skalnego. Nasycanie niebrukowanych dróg czynnikami wiążącymi kurz skuteczniejsza się w ten sposób, że mieszanie sodowego lub potasowego mydła z jakimkolwiek bądź olejem rozpościera się na powierzchni drogi zapomocą, np. walca, przyczem pożądane wapienne mydła tworzy się w gruncie drogi.

Wskazaniem jest do mieszanki tej dodawać nieco odczynników, które nie uległyby stopieniu się wskutek wysokiej temperatury np. do tego nadają się odpadki olejów skalnych, zawierające parafinę; przez stosowanie tej domieszki powierzchnia nasyczonej mieszaniną wiążącą drogi pozostaje w najgorętszej porze roku natłuszczone, co zabezpiecza wiązanie się kurzu.

Ilości użytych poszczególnych składników mieszaniny nasycającej powierzchnię niebrukowanej drogi zależne są od właściwości tej powierzchni np. dla normalnych dróg, zbudowanych z tłucznia i drobnego piasku używa się tworzywa w następującym składzie.

Około 1 do 1½ części mydła naftowego rozpuszcza się w umiarkowanej temperaturze w 30—40 częściach pozostałości destylacji oleju, zawierających parafinę (emulsja), do tego dodaje się 60—70 części destylatu oleju skalnego. Gotowe to tworzywo rozpościera się w ciepłym lub zimnym stanie na powierzchni drogi i zostaje zapomocą drogowych walców lub innym sposobem wtarte do wierzchniej warstwy drogi, poczem droga ta jest niezwłocznie zdatna do użycia, a kurz znika.

Im więcej wapna zawiera materiał drogowy, tem więcej należy użyć mydła. Im więcej używa się mydła, tem mniej dodaje się do mieszaniny parafinowych resztek, ponieważ nieprzenikliwa powłoka nasycana destylatem nie wymaga więcej wilgoci i staje się podobną do idealnej drogowej powierzchni na podobieństwo asfaltu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób nasycania niebrukowanych dróg, znamieny tem, że na gruncie drogi tworzy się zapomocą zastosowania olejów wiążących kurz czynników nieprzenikliwa warstwa, zapobiegająca wsiąkaniu tych czynników do głębszych warstw powierzchni.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że w celu wykonania nieprzepuszczalnej warstwy używa się do wytworzenia wapiennego mydła wapno, znajdujące się w materiale drogowym.

3. Sposób według zastrz. 2, znamieny tem, że tworzenie się wapiennego mydła odbywa się drogą połączenia mydła sodowego lub potasowego kwasów naftowych z tlenkiem lub węglanem wapnia zawartym w gruncie.

4. Sposób według zastrz. 1—3, znamieny tem, że do mieszanki mydła naftowego z dowolnymi olejami dodaje się obfitujące w parafinę pozostałości destylatów oleju skalnego.

„Allchemin“ Allgemeine
Chemische Industrie A. G.
Richard Lichtenstern.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.